Patrizia Bach's first solo exhibition in Istanbul ***Archive Works*** gives an overview of her work in the last ten years. The artist whose main medium is drawing, has been working on topics such as archiving, collecting and re-arranging as well as approaching the city as a site of memory, history and storage. For the past decade, Bach has been focusing on long term projects that include in-depth research processes which result with expansive drawing installations that take over architecture.

Walter Benjamin's thought-images and his ways of writing strongly influenced Bach's work in the recent years. Her first encounter with this material took place in 2012 in the *Walter Benjamin Archive* in Berlin. Since then his pictures and thoughts accompany her in making. They led her to Paris, where Benjamin himself—in his day—tried to rewrite the history of 19th century of France. Afterwards, she followed him to Moscow and retraced the steps of his ***Moscow Diary*** and finally Bach traveled with his notes ***On the Concept of History*** to Istanbul.

Walter Benjamin's belief that history is inherent in all present things and pictures and that they are always to be read "*in the fight for the oppressed past*" did not only change the artist's personal relation to history but influenced and changed her work immensely – also in retrospect her long-term work on and with amateur photographs, the ***TOMIKO Archive***. In a certain sense, in her practice a complete circle spins from the Archive to Benjamin and from Benjamin back to the Archive.

Patrizia Bach'ın İstanbul'daki ilk kişisel sergisi ***Arşiv İşleri*** son on yıldaki üretimine dair kapsamlı bir çerçeve çiziyor. Deseni esas medyumu olarak tanımlayan sanatçı, arşivleme, toplama ve yeniden düzenleme konuları üzerine çalışıyor ve şehre belleği ve tarihi depolayan bir saha olarak yaklaşıyor. Bach son on yılda ayrıntılı araştırma süreçleri içeren uzun süreli projelere odaklanıyor ve bu projeler mekâna yayılan, mimariyle etkileşime geçen desen yerleştirmeleriyle sonuçlanıyor.

Walter Benjamin'in düşünce-imgeleri ve yazıları Bach'ın son yıllardaki üretimini kuvvetli bir şekilde etkiledi. Sanatçının bu malzemeyle ilk karşılaşması 2012 yılında Berlin'deki *Walter Benjamin Arşivi*'nde oldu. O zamandan beri Benjamin'in imgeleri ve düşünceleri Bach'ın üretimine eşlik ediyor. Bu fikirler onu, Benjamin'in kendi zamanında 19. yüzyıl Fransa'sının tarihini yeniden yazmayı denediği Paris'e götürdü. Daha sonra Benjamin'i Moskova'ya kadar takip etti ve ***Moskova Günlüğü***'ndeki adımlarının izini sürdü. Son olarak da Benjamin'in ***Tarih Kavramı Üzerine***'deki notlarıyla İstanbul'a geldi.

Walter Benjamin'in tarihin tüm var olan şeylerde ve imgelerde içkin olduğuna ve bunların her zaman "*ezilen bir geçmiş adına sürdürülen kavga*" kapsamında okunması gerektiğine olan inancı, sanatçının tarihle kişisel ilişkisini değiştirmekle kalmadı, aynı zamanda işleri üzerinde de etkili oldu. Bu yaklaşım geriye dönük bir şekilde, sanatçının amatör fotoğraflarla ve amatör fotoğraflar üzerine yürüttüğü uzun süreli projesi ***TOMIKO Arşivi***'ni de dönüştürdü. Bu bağlamda, Bach'ın pratiğinde, arşivden Benjamin'e ve Benjamin'den arşive tam bir döngünün var olduğu söylenebilir.

Archive Works
Arşiv İşleri

Patrizia Bach
11.05.–01.07.2018

DEPO

TOMIKO Archive [1]

The ***TOMIKO Archive*** contains exclusively amateur-photographs, collected by Patrizia Bach since 2001 with an inventory she established in 2006. Currently, the archive holds about five hundred thousand pictures, mainly from the 20th century of Germany.

The artist collects these photographs on the streets, flea markets and receives them through a "secret deliverer". Her aim in doing so comes from a very emotional instinct: to save the history of all those lives thrown away so carelessly. That's why the convolute-thought is so important to her: There are no separated photographs in the ***TOMIKO Archive***, the bundles and their heritage stay together.

After collecting, she categorizes and digitalizes them and often the ***TOMIKO archive*** becomes a source of inspiration for other works, like "P***ast in Each of its Moments be Citable***", where Bach traced back the origins of the photographs in Istanbul and followed them in long city-walks in 15 neighborhoods of the city to find the past in the present. Also the "***Archive Drawings***" arose out of the ***TOMIKO Archive***, which the artist sees as a way to create an inventory of the first impression of each image: Each first impression and its drawing takes exactly five minutes.

The central idea is to preserve an alternative history and histories and carry them to the present: How do historical facts and fiction mix up when we look at these pictures? How do we become co-writers in collective history writing over the decades and which history do we want to tell? And which has not been told yet? And how can we read this out of one single photograph? Or out of a whole body of amateur-photography archive? And what happens if we confront these stories with the present? And what do they tell about the present?

TOMIKO Arşivi [1]

TOMIKO Arşivi, Patrizia Bach'ın 2001'den beri topladığı, 2006'da envanterini çıkardığı amatör fotoğraflardan oluşuyor. Şu anda arşivde, çoğunluğu 20. Yüzyıl Almanyası'ndan, beş yüz bin civarı fotoğraf bulunuyor.

Sanatçı bu fotoğrafları sokaklardan, bit pazarlarından topluyor ve "gizli bir kurye" aracılığıyla teslim alıyor. Bunu yapma amacı son derece duygusal bir içgüdüye dayanıyor: Onca hayatın pervasızca bir köşeye atılmış tarihini kurtarmak. Bu sebepten öbek-düşünce onun için çok önemli: ***TOMIKO Arşivi***'nde bütünden ayrılmış hiçbir fotoğraf bulunmuyor, desteler ve mirasları beraber muhafaza ediliyor.

Topladıktan sonra, Bach bu fotoğrafları tasnif ediyor, dijitalleştiriyor ve ***TOMIKO Arşivi*** çoğu kez başka işlere ilham kaynağı oluyor. Örneğin "***Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş***" adlı işinde Bach İstanbul'daki fotoğrafların izini sürdü ve bugünde geçmişi bulmak adına bu fotoğrafları İstanbul'un 15 farklı mahallesinde yaptığı uzun yürüyüşlerle takip etti. "***Arşiv Desenleri***" projesi de ***TOMIKO Arşivi***'nden doğmuş bir proje; sanatçı bu işi her imgenin ilk izlenimine dair bir envanter yaratma yöntemi olarak görüyor. Her imgeye dair ilk izlenim ve desen tam olarak beş dakika alıyor.

Bach'ın başlıca amacı alternatif tarihi/tarihleri korumak ve bunları günümüze taşımak: Bu fotoğraflara baktığımızda tarihi gerçekler ve kurgu nasıl birbirine karışıyor? On yıllar boyunca kolektif tarih yazımına nasıl katılabiliriz ve hangi tarihi anlatmak istiyoruz? Hangi tarih henüz anlatılmamış? Ve bu tarihi nasıl tek bir fotoğraftan okuyabiliriz? Veya bir amatör fotoğraf arşivinin bütününden? Bu hikâyelerin karşısına şimdiki zamanla çıktığımızda ne olur? Ve bütün bunlar bize bugün hakkında ne anlatıyor?

Patrizia Bach: ***Arşiv İşleri*** sergisi kapsamında basılmıştır // Published in the context of the exhibition: **Patrizia Bach:** ***Archive Works*** at DEPO, Istanbul
Sergiyi destekleyenler // The exhibition is supported by: **Akademie der Künste, Berlin, Walter Benjamin Archive** and **Goethe Institut, Istanbul**

Walter Benjamin'den alıntıların yapıldığı kaynaklar // Walter Benjamin's quotes are taken from: **[1]** ***Walter Benjamin: Little History of Photography***, in: ***SELECTED WRITINGS VOLUME 2*** 1927–1934 Translated by Rodney Livingstone and Others; Edited by Michael W. Jennings, Howard Eiland, and Gary Smith, Cambridge 1999; Türkçeye çeviren // translated by Aslı Odman, 2018 **[2]** ***Walter Benjamin: The Arcades-Project,*** translated by Howard Eiland and Kevin McLaughlin, Harvard, 2002; Türkçeye çeviren // translated by Gülşah Mursaloğlu **[3]** ***Walter Benjamin: On the Concept of History,*** in: ***SELECTED WRITINGS VOLUME 4***, translated by Edmund Jephcott and Others, Edited by Howard Eiland and Michael W. Jennings, Cambride 2006 // ***Walter Benjamin: "Tarih Kavramı Üzerine, 'Son Bakışta Aşk' içinde"***; Türkçeye çeviren // translated by Nurdan Gürbilek, Istanbul, 1993
Sergide yer alan Walter Benjamin elyazması sayfalarını çeviren // Translation of Walter Benjamin's manuscript pages in the exhibition: Aslı Odman [orijinal kaynak // translated from: ***Walter Benjamin: Über den Begriff der Geschichte***, Berlin, 2010]

Teşekkürler / Thanks to: Meltem Ahıska, Monika Bach, Kathrin Busch, Kadir Çelik, Aslı Çetinkaya, Asena Günal, Bade Kaya, Özge Kul, Nanne Meyer, Gülşah Mursaloğlu, Aslı Odman, Turan Tayar, Bernd Thier, Seçil Yersel

Resimler // Pictures: © Patrizia Bach, 2018, **[1]** ***TOMIKO Arşivi // // TOMIKO Archive, F100_038*** (detay // detail), **[2]** ***Pasajlar-İşi // Arcades-Work, Z.124***, 22 x 28 cm, kâğıt üzerine kurşun kalem (detay) // pencil on paper (detail) **[3]** ***Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş // Past in Each of its Moments be Citable: F102_06_24,*** 20 x 24 cm, kâğıt üzerine kurşun kalem // pencil on paper

Arcades-Work [2]

Walter Benjamin's ***Arcades-Project*** contains a convolute of all together 4251 Quotes – collected and commented by Benjamin in the *Bibliothèque Nationale* during his exile in Paris between the years 1927 and 1940.

His aim was to re-write the history of France of the 19th century through these excerpts: "*nothing that has ever happened should be regarded as lost to history*". Within this endeavor he read and collected across many different genres. Children's books, prose, Marx, Baudelaire and detective stories (just to name a few) are cited next to each other, while he tried to work against the linearity and hierarchy of writing. Through colors, marks and words buttressed by black boxes he relinked his quote collection throughout the over 400 pages he was writing on so particularly. Walter Benjamin always used the same paper, slightly yellow and translucent, 22 × 28 cm, folded down in the middle. He wrote only on the right hand side of the page within a column that is around 7 cm.

Ever since Bach set eyes on these manuscripts for the first time in 2012, she could not relinquish herself from thinking about their unique qualities. With amazement she thought that —in her artistic understanding— Benjamin's work has just been published in a wrong way: without the visual sensibility.

Her astonishment with these manuscripts was the start of a long artistic journey. After a visual research on the colors and symbols Benjamin used, she re-published the ***Arcades-Project*** in 2014 in the form of a webpage that depicts for the first time Benjamin's connections, including his sources. (***www.benjamin-passagen.de***)

In order to fully grasp Benjamin's term the city as a metaphor for history writing she followed him several months in Paris – imposing herself the obligation only to go to the places in the city Benjamin mentioned in his quotes. This game bewitched the city: Three different time-layers intersected, the here and now Paris, the Paris of Benjamin's exile and the one he was writing about. Bach passes on this unique experience with her book: "***Paris-City-Map – on Walter Benjamin's Arcades-Project***", that leads the reader through her journey in the city with these quotes.

Inspired by the research, the city-walks, through reading and transcribing, the artist established a form of drawing that adopts Benjamin's methodologies: Each one of the over 150 drawings connect to one another. The dimensions of the drawings mimic the ones from Benjamin's manuscripts, keeping the particularities in mind such as his division of the pages. She includes the letter code from the ***Arcades-Project*** to the images and each quote in the manuscripts is labeled with colored signets with the corresponding colored pencil.

Pasajlar-İşi [2]

Walter Benjamin'in ***Pasajlar-Projesi*** 4251 adet alıntı içeren bir öbekten oluşuyor. Benjamin bu alıntıları, 1927-1940 yılları arasında, Paris'teki sürgünü sırasında *Bibliothèque Nationale*'de topladı ve yorumladı.

Bu projeyi yaparken amacı 19. yüzyıl Fransası tarihini bu alıntılarla tekrar yazmaktı: "*bir kez olmuş hiçbir şey tarih açısından yitip gitmiş sayılamaz*". Bu çaba içinde, birçok farklı türde metin okudu ve topladı. Yazının doğrusallığını ve hiyerarşisini kırmak amacıyla çocuk kitaplarından, nesirden, Marx'tan, Baudelaire'den ve dedektif hikâyelerinden alıntıları yan yana getirdi. Siyah kutucuklarla vurgulanmış renkler, işaretler ve kelimeler aracılığıyla son derece dikkatli yazdığı 400 sayfalık alıntı koleksiyonunda yeniden bağlantılar kurdu. Walter Benjamin her daim aynı kağıdı kullandı; hafif sarı, yarı saydam, 22 × 28 cm. ve ortadan katlanmış. Sadece kağıdın sağ tarafındaki 7 cm kalınlığında bir sütunun içine yazdı.

Bach bu yazmaları 2012'deki ilk görüşünden itibaren, kendini bu yazmaların özgün niteliklerini düşünmekten alıkoyamadı. Hayret içinde - kendi sanatsal anlayışı kapsamında - Benjamin'in eserinin yanlış bir şekilde yayınlandığını düşündü: görsel hassasiyeti dahil edilmeden.

Sanatçının bu yazmalar karşısında yaşadığı şaşkınlık uzun bir sanatsal yolculuğun başlangıcı oldu. Benjamin'in kullandığı renkler ve sembollerle ilgili görsel bir araştırma yaptıktan sonra, Bach 2014 yılında, ***Pasajlar-Projesi***'ni ilk kez Benjamin'in kurduğu bağlantıları ve kullandığı kaynakları dahil ederek bir web sitesi formatında tekrar yayınladı.
(***www.benjamin-passagen.de***)

Bach Benjamin'in tarih yazımı için bir metafor olarak şehir kavramını tam anlamıyla kavrayabilmek için onu Paris'te aylarca takip etti. Kendisini şehirde sadece Benjamin'in alıntılarda bahsettiği mekânlara gitmekle kısıtladı. Bu oyun şehri büyüleyici bir hâle soktu: Üç farklı zaman katmanı birbiriyle kesişti, şimdinin ve buranın Parisi, Benjamin'in sürgünü esnasındaki Paris ve Benjamin'in hakkında yazdığı Paris. Bach bu özgün deneyimi "***Paris Şehir Haritası – Walter Benjamin'in Pasajlar-Projesi Üzerine***" adlı kitabında okuyucuya aktarıyor. Kitap okuyucuyu Bach'ın şehirdeki yolculuğuna alıntılarla yönlendiriyor.

Sanatçı araştırmalarından ve şehir yürüyüşlerinden esinlenerek, yaptığı okumalar ve transkripsiyonlar aracılığıyla, Benjamin'in yöntemlerini benimseyen bir desen formu yarattı: Sayısı 150'yi aşan desenlerin her biri birbirine bağlanıyor. Desenlerin boyutlarında Benjamin'in el yazmalarına sadık kalıyor ve sayfa bölümleme tarzını göz önünde bulunduruyor. Bach Benjamin'in ***Pasajlar-Projesi***'ndeki numaralandırma sistemini de bu projedeki imgelere dahil ediyor ve yazmalardaki her alıntı kendisiyle eşleşen işaret ve renkli kalemle etiketleniyor.

Past, in Each of its Moments, be Citable [3]

After working on Walter Benjamin's ***Arcades-Project*** for some time, Patrizia Bach inevitably came across his historico-philosophical theses in ***On the Concept of History***. These were Walter Benjamin's last notes, arisen from the ***Arcades-Project***, written in a moment of danger, while escaping from Nazi-Europe in the 1940s.

Bach could not help but think that she should be projecting these tasks to how history must be written in any time in the city of Istanbul, a city she experienced first in 2010 in its full ambivalences and which might have unknowingly formed her observations on (its) dialectical pictures. In this ongoing project that started in 2014, she tracks in long city-walks Istanbul's pictures of a past and tries to find them in the present. In doing so she follows a systematic matrix, triggered by old amateur-photographs: On these wanderings she needs to meet these pictures randomly, not knowing where they come from or which ways they already took throughout the city. But then, observing, digitalizing and categorizing them, they tell her, through little hints —not only on their backsides—, more about their origin. In this way, the initial 13 convolutes she collected led her to 15 neighborhoods in the city.

It is important to her, that the photo bundles stay together in the way she found them, each convolute leads her to different parts of the city: A single picture can lead to a variety of places, be interpreted in diverse ways, and tell different histories. She also creates her drawings with the same approach, depicting one particular narrative is not her intention. She is driven by the "refined and spiritual", the non-obvious feelings and glimpses one observes on the second sight.

The drawings are shown in their possible surrounding, one possible surrounding, one walk this one wall tells us, but could be positioned differently and therefore retold with a new narrative each time. The *counter-pictures* in the form of digital-photographs of the here and now Istanbul are documented in her ***Arbeits-Buch*** (working book) with blank parts, alluding to the ongoing nature of the work.

Bach not only plays with the pictures, her interest also lies in the arbitrary re-naming of street-names (and whole neighborhoods) which in her thinking is a metaphor in its own on the capricious re-shaping of the city, while in the first you can read and in the latter observe little hints of what has been there before. The drawings are accompanied by lists of the street-names —one list per one city walk— and here again another layer of interpretation lies: In the different reading of words. Accompanying these lists the artist created her translation-drawings, illustrating different meanings of the street names in their translation to German.

This body of work was first shown with different fragments at DEPO in 2016, in an exhibition project the artist has initiated, inviting a group of various Turkish and German artists from different fields to work together on the text ***On the Concept of History*** with the city of Istanbul.

Her Anıyla Alıntılanan Geçmiş [3]

Walter Benjamin'in ***Pasajlar-Projesi*** üzerine bir süre çalıştıktan sonra, Patrizia Bach kaçınılmaz olarak Benjamin'in ***Tarih Kavramı Üzerine***'deki tarihsel-felsefi önermeleriyle karşılaştı. Bunlar bir tehlike anında, 1940'larda Nazi Avrupası'ndan kaçarken yazılmış, Walter Benjamin'in ***Pasajlar-Projesi***'nden ortaya çıkmış son notlarıydı.

Bach bu önermeler ışığında, İstanbul'da tarihin herhangi bir zamanda nasıl yazılması gerektiğini tasavvur edebileceğini düşündü. İstanbul'u bütün çelişkileriyle ilk defa 2010'da deneyimlemiş ve belki de bu şehir farkında olmadan, diyalektik imgeler(in)e dair gözlemlerini oluşturmuştu. 2014'te başladığı ve devam eden bu projede, sanatçı İstanbul'un geçmişe ait fotoğraflarını uzun şehir yürüyüşlerinde takip ediyor ve bu imgeleri günümüzde bulmaya çalışıyor. Bunu yaparken, eski amatör fotoğrafların harekete geçirdiği, sistematik bir matris izliyor: Bu gezintilerde söz konusu fotoğraflarla tesadüfi bir şekilde karşılaşması gerekiyor, nereden geldiklerini veya şehrin hangi yollarından geçtiklerini bilmeden. Fakat sanatçı daha sonra bu fotoğrafları incelerken, dijitalleştirirken ve tasnif ederken, küçük ipuçlarıyla - sadece arkalarındaki notlarla değil - ona geldikleri yere dair bir şeyler anlatmaya başlıyorlar. Bu şekilde topladığı ilk 13 öbek onu İstanbul'un 15 farklı mahallesine götürdü.

Sanatçı için fotoğraf destelerinin bulduğu şekilde kalması önem taşıyor, her öbek onu şehrin farklı kısımlarına götürüyor: Tek bir fotoğraf birçok farklı yere götürebilir, bambaşka şekillerde yorumlanabilir ve değişik tarihler anlatabilir. Bach desenlerini de aynı yaklaşımla üretiyor, amacı tek, belirli bir anlatı tasvir etmek değil. "İncelmiş ve spiritüel" olanla, ikinci bakışta gözlemlenen, apaçık olmayan duygu ve sezişlerle ilgileniyor.

Desenler olası çevrelerinde sergileniyor, fakat bu sadece bir duvarın bize anlattığı bir yürüyüş ve bir olası çevre; imgeler farklı şekillerde konumlandırılabilir ve her seferinde yeni bir anlatıyla yeniden aktarılabilirler. Şimdi ve buranın İstanbulu'nun dijital fotoğraf formatındaki "karşı/t-imgeleri" ise sanatçının ***çalışma defterinde*** (Arbeits-Buch) biraraya geliyor ve defterdeki boş kısımlar yapıtın süregiden doğasını imliyor.

Bach sadece fotoğraflarla ilişkilenmekle kalmıyor, aynı zamanda bu imgelerdeki sokakların ve mahallelerin keyfi bir şekilde yeniden isimlendirilmesiyle de ilgileniyor. Bu süreci şehrin yeniden şekillendirilmesindeki maymun iştahlılığın bir metaforu olarak görüyor; ilk isimde geçmişi okuyabilirken, ikinci isimde daha önce orada ne olduğuna dair küçük ipuçları gözlemleyebiliyoruz. Desenlere sokak isimlerinden oluşan listeler eşlik ediyor - her yürüyüş için bir liste - ve bu kelimelerin farklı yorumlanması da işe başka bir katman katıyor. Bu listelere de sanatçının ürettiği çeviri desenleri eşlik ediyor, bu desenler sokak isimlerinin Almancadaki farklı anlamlarını resmediyor.

Bu iş, ilk defa farklı parçalarıyla 2016 yılında Bach'ın organize ettiği sergi projesi kapsamında Depo'da gösterildi. Bu proje için sanatçı Türkiye'den ve Almanya'dan değişik alanlarda üretim yapan bir grup sanatçıyı, İstanbul'da birlikte Benjamin'in ***Tarih Kavramı Üzerine*** metniyle çalışmak üzere davet etti.

[1]

No matter how artful the photographer, no matter how carefully posed his subject, the beholder feels an irresistible urge to search such a picture for the tiny spark of contingency, of the here and now, with which reality has (so to speak) seared the subject, to find the inconspicuous spot where in the immediacy of that long-forgotten moment the future nests so eloquently that we, looking back, may rediscover it.

Fotoğrafçı sanatsal tasarımını ne kadar titizlikle yaparsa yapsın, modelinin konumunu ne kadar önceden planlarsa planlasın, izleyici bu resimde tesadüfün kıvılcımını, burada ve şu anda olanı aramaya yönelik engellenemez bir dürtü hissedecektir. Öyle ki gerçeklik resmin karakterine bu kıvılcım ile ufak bir iz kazımıştır. Bu dürtü ile, o önemsiz görünen yerde çoktan geçmiş o dakikanın içinde geleceğin öylece mahirce yuvalanmasını, arkamıza dönüp bakar gibi tanıyabiliriz.

[3]

Doesn't a breath of the air that pervaded earlier days caress us as well? In the voices we hear, isn't there an echo of now silent ones? Don't the women we court have sisters they no longer recognize? If so, then there is a secret agreement between past generations and the present one.

Eskileri kuşatmış olan havanın soluğu bize değip geçmez mi? Kulak verdiğimiz seslerde, artık susmuş olanların yankısı yok mudur? Kur yaptığımız kadınların tanımadıkları kız kardeşleri olmamış mıdır? Böyleyse eğer, bizimle geçmiş kuşaklar arasında gizli bir anlaşma var demektir.

[2]

how everything one is thinking at a specific moment in time must at all costs be incorporated into the project then at hand
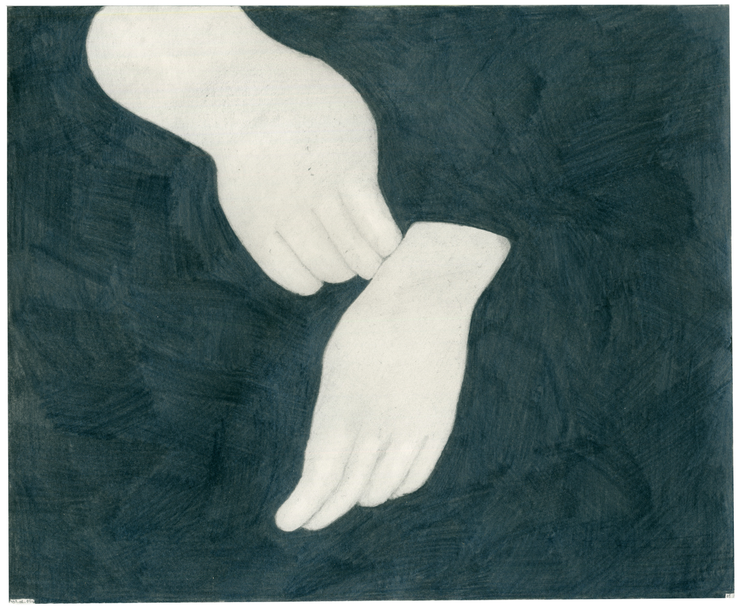
kişinin belirli bir anda düşündüğü her şeyin ne pahasına olursa olsun o esnada üzerinde çalıştığı projeye dahil edilmesi gerekmesi